

Κ. Σάμας

Επιστημονικά

Ο Βάζδοι για των, δι πρό τινος απόθανων γιλλος διπλωμάτης, άφηκε σπουδαιοτάτην νομιματικήν συλλογήν, της οποίας ήδη κατά την «Εσημερίδα τῶν Συζητήσεων» άνέρχεται εἰς πεντακοσίας χιλιάδων φύλλων. Ιν' ἀποτραπή, ή διαποροφά της συλλογῆς ταῦτης, η γαλλική κυβέρνηση θὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν Βουλῶν πίστωσιν πρὸς ὑγροὺς αὐτῆς καὶ καταθεσιν εἰς τὸ νομιματικὸν τμῆμα τῆς ἐν Παρισίοις Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Τὸ ὑπὸ τοῦ Βάζδικτων συλλεγέντα νομίσματα εἴναι κατὰ τοῦτο ἀξιοσημείωτα διτάναντα πάντα εἰς γράφας τῆς Μικρᾶς Λασίας, ἀπογράφωνται δὲ διασφαγίζομενα, ἀποκαλύπτουσι πολλὰ ὑγρωστὰ τέως ίστορικὰ ἐπεισόδια τῶν μικροσατικῶν πόλεων. Τὰ ὑργιστεῖσα τούτων προέρχονται ἐκ τῆς Λαδίας, ὅπου, ὡς γνωστόν, ἔκόπησαν τὰ πρώτα νομίσματα.

Ἐν τῷ ἔγκριτῳ νομισματικῷ συγγράμματι, τῷ ἑκάδιομένῳ ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τοῦ κυβηργητοῦ, καὶ ἐρόσου τοῦ αὐτοῦ: Νομιματικοῦ Μουσείου Ἀλφρέδου ἡδὸν Σχελέτ, ἐδημοσίευσε πειστούσαν διατριβὴν τοῦ νεαροῦ νομιματολόγος κ. Λ. Λακμάροπολος. Ή διατριβὴν αὕτην ἐπιστημονικὴν ἀξίαν οὐγίη εὐκαταφρόνητον, συμβούλεται δὲ εἰς τὴν ἐφορίαν οὐγίη διλίγων δυσεξήγητων προσληπτάτων, ἀναγερούμενων εἰς νομίσματα τῆς Ἡπείρου, Λακαδίας, Φωκίδος, Κορινθίου κτλ.

Τὸ ἐπὶ τῆς φυσικῆς ίστορίας τμῆμα τοῦ Μουσείου τῆς Βοσίνης καὶ Ἐρζεγούνης ἐν Σαραγέζῳ, τὸ οποῖον ἀνέλαβε τὴν ἑξερεύνησιν τῶν βαλκανικῶν γωρῶν, ἐκπέμπει φέτος ἐπιστημονικας εἰς Ἐλλάδα, διποτανούσιν ἐπί τε τῆς στεεζες καὶ τινῶν νήσων τὴν ἐλληνικὴν γλωρίδα καὶ συλλέξιων τῶν ἔντομα. Τῆς ἀποστολῆς τεύτης ἥγεται ὁ ἔνορος τοῦ Μουσείου «Οτυραρ Ρότζερ, διωργάνωται δὲ αὐτὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οίκουναμικῶν Κέλλαχ, βρούς γνωστης τῶν ἐλληνικῶν πολιματῶν καὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης, μεταφράσας μαλισταὶ οὐγγριστὶ νεοελληνικόν τι δισύμων.

Οκταχισγίλιοι: ίστοροι ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ πολιτισμένου κόσμου συνήλθον ἐν Τρύμη εἰς τὸ μέγα ιατρικὸν συνέδριον. Τὴν ὑπέρ τῆς προσόδου τῆς ἐπιστήμης ἐναρμόνιον συγεννόστην ὄντες πάσης φύλαξης ἐξηρτεῖσαν οἱ Κρίσπης κατὰ τὸ γαιρετιστήριον αὐτοῦ

προσφύνημα, ὡς κραταιὸν ἐγγύησιν εἰρήνης καὶ ἀδελφώσεως. Τὸ συνέδριον ἐπραχματεύθη σπουδαιότατα θέματα, ἡκούσηται δὲ μετὰ θυματησμοῦ ἡ Βίργωφ, ὄμιλός της περικλεοῦς Μοργάνη. Η βασιλικὴ Οἰκογένεια, ἡ κυβέρνησις, ἡ δημοσικὴ ἀρχὴ ἐπεδιψίλευσαν πλείστας ὅστις περιποιήσεις εἰς τοὺς ζενούς ἐπιστήμονας. Τὸ Ιατρικὸν Συνέδριον οὐκ συνέλητη τὴν προσεγγίζει φρέσκην εἰς Μόσχαν.

Μεταξὺ τὸ διεθνὲς Ιατρικὸν Συνέδριον ἡτο καὶ ὁ διακεκριμένος ἐν Σμύρνῃ ιατρὸς κ. Μιχαήλ Η. Κοσσολῆς. Οὗτος ἐπαρουσίας δύο σπουδαιότατα θέματα. Τὸ πρώτον ἡτο περὶ τοῦ ἔρου τοῦ ιατρικοῦ, φυτοῦ τὸ ὅποιον ἀναφέρει καὶ ὁ Γαληνὸς ὡς ἀντισηπτικόν, ἐφήριμωσε δὲ ἐπιτυχέστατα ὁ κ. Κοσσολῆς κατὰ τῆς γυναῖκος καὶ τῆς φυματιώσεως. Τὸ δεύτερον ἡτο περὶ τοῦ διγγείου πυρετοῦ καὶ τῆς ιγνιστούντος δύο νευτέρων δῆθιν ασθενειῶν, τὰς ὥπαις ὁ Ἐλλην ἰατρὸς ἀπέδειξεν ὡς μίκην καὶ τὴν αὐτήν, γνωστὴν καὶ εἰς τοὺς ὄργανους, καλουμένην τὸ μὲν θέρος ἐπναλέαν νόσον, τὸν δὲ γειμῶνα γρίπην, ἔχουσαν δὲ εἰς πᾶσαν περιστασιν τὸ αὐτὸν ἀκτινοειδὲς αιχρόδιον.

Λαπεθίωσεν ἐσγάτως ἐν Παρισίοις ὁ διάσημος κυβηργητὴς τῆς Φυσιολογίας Βρόνιου Σεκκάρ, ὁ ἐνευρέτης τῆς σεκαρδίης, τοῦ πολυθρυλάτου φαρμάκου τοῦ τόσας θεραπεύοντος ἀσθενείας. Ο Κάρολος Ἐδουόρδος Βρόνιου-Σεκκάρ ἐγεννήθη ἐν Ηράτ-Λουδούβιοι τῶν Μαυρικίων νήσων τὴν 8ην Ἀπριλίου 1817, ἦγε δὲ τὸ ἑδομητοῦ στὸν ἑδομονέτος τῆς ήλικίας του. Δεκαεπταετής μόλις ἐγκατέλειψε τὴν πατρίδα του καὶ μετέβη εἰς Παρισίους, πρὸς τελειοπίγρισιν τῶν ιατρικῶν του σπουδῶν. Εκτοτε γρονθολογοῦνται τὰ πρώτα αὐτοῦ πειράματα περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ αἷματος, τῆς ζωτικῆς θερμότητος καὶ τῶν ἀσθενειῶν του νιοτιαίου μυελοῦ. Η σπουδὴ τοῦ νευρικοῦ συστήματος τὸν εἰλικυστεῖσαν ιδιαιτέρως καὶ διέμεινεν, ὡς γνωστόν, ἡ κυρία ἐπαγγελτησίας τῆς ζωῆς του. Ταχέως ἡ φήμη του διεπέρασε τὸν ὄκεανον καὶ ὁ νέος ἐπιστήμων κληροῦεις εἰς Ἀμερικὴν διωρίσθη καθηγητὴς τῆς φυσιολογίας καὶ νευρολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λαρζάρδης. Άλλ' ἐπέστρεψε μετ' ὀλίγη ἔτη εἰς Παρισίους, ὅπου ἐγκατεστήθη ὁ διατητικῶς. Τὸ 1878, ἀποθανόντας τοῦ Κλαυδίου Βερνάρδου, τὸ διεδέθη ἐν τὴν ἔδραν τῆς πειραματικῆς ιατρικῆς, τῷ δὲ 1886 ἀντικατέστησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν ἐπιστημόν τὸν διάσημον παθολόγον Βουλπιάν. Βιβλία πολλὰ δὲν ἔγραψεν ὁ Βρόνιος Σεκκάρ. Μόνον κατὰ τὴν ἐν Αμερικῇ διαχειρόν του, ἐδημοσίευσε τόπους τεινὲς ἀγγλιστὶ υπὸ τὸν τίτλον «Μαθήματα περὶ τῶν ἄγγειοικητικῶν νεύρων καὶ τῆς ἐπιληγματικῆς» καὶ «περὶ παρκλυσίας τῶν κατιτετρων ἄχρων».

Ἐξετέσθη ἐν τῷ ἔγκριτῳ νομισματικῷ συγγράμματι τοῦ Γέννερο, τοῦ διατημού ἐπευρέτου τοῦ ἑμβολιαστοῦ. Η συλλογὴ αὕτη πειρίσθηται εἰκόνας τοῦ Γέννερο καὶ τῶν συγγενῶν του, διπλώματα, εὐγχιστήρια, τὴν ἀλληλογραφίαν του κτλ. Τὰ πειριγότερα τῶν ἀντικειμένων εἴναι μία σειρὴ νυστηρίων, διὰ τῶν ὅποιων ἡ Γέννερο ἔξετέλει τοὺς ἐμβολιασμούς του καὶ δέσμη τριγύρων ἐκ τῆς οὐρᾶς τῆς πρώτης ἀγελάδος ἐκ τῆς ὅποιας ὁ εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος ἔλαβε τὸν ἴντι τῆς εὐδοληγίας.

Θεατρικά

Ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Αγγλίαν, ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Αμερικὴν κατέλιπεγκτῆς εὐτῶν περιοδείας ὁ διατημός ἀγγλος τραχικός Βέρριος Ιρθρίκην καὶ ἡ δύσιος ἔξοχος θηοποίος μις «Ελλεν Τέρρο». Επετέφθηται εἰκόσι τρεις ἀμερικανικὲς πόλεις, εἰσέπρεψαν δὲ ἐκ τῶν ἐκεί παραστάσεών των 600,000 δολαρίων, ἥτοι 3,000,000 φρ.

Εἰς τὸ ἐν Παρισίοις θέατρον τῆς «Αναγεννήσεως» η Σάρρα Βερνάρδη παῖζει μετ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας τὴν Φεδώραν, τὸ ἀριστούργημα τοῦ Σαρδού. Επικινείται εἴκοσι ὁ σκηνικὸς διάκοσμος, ὁ φειδωλούντος ἔξι οὐράληπτος τοῦ θεάτρου Σάρρας Βερνάρδη καὶ ἡ τέχνη μετὰ τῆς ὅποιας διερμηνεύει τὸν δύσκολον γραφατῆρα τῆς Φεδώρας ἡ διάσημος καλλιτέχνης.